

ПРОЕКТ
вноситься народними
депутатами України

Нестеренком К.О.
Чорним Д.С.
Демченком С.О.

ЗАКОН УКРАЇНИ

про внесення змін до Митного кодексу України щодо приведення порядку визначення країни походження товару у відповідність із Митним кодексом Європейського Союзу та уточнення процедури декларування

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести до Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 44—48, ст. 552) такі зміни:

1) Розділ II «Країна походження товару» викласти в такій редакції:

«Розділ II. КРАЇНА ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРУ»

**Глава 6. Країна походження товару та критерії
достатньої переробки товару. Документи про походження товару**

Стаття 36. Визначення країни походження товару

1. Положення цього Кодексу встановлюють непреференційні правила щодо визначення країни походження товарів, що переміщуються через митний кордон України, з метою застосування:

ставок мита, правил щодо його справляння до товарів, яким надається режим найбільшого сприяння, за винятком тарифних пільг (преференцій), встановлених міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

інших заходів торгівлі, пов'язаних із визначенням країни походження товару.

2. Країною походження товару вважається країна або територія, в/на якій:

1) товар був повністю отриманий;

2) товар був підданий останній економічно обґрунтованій переробці на підприємстві, обладнаному для таких цілей, що призводить до виробництва нового товару або представляє важливу стадію виробництва, якщо у виробництві такого товару бере участь більше ніж одна країна.

3. Під країною походження товару може розумітися група країн, митні союзи країн, регіон або частина країни, якщо є необхідність їх виділення з метою визначення походження товару.

4. Повністю отримані або піддані достатній переробці товари преференційного походження визначаються на основі законів України, а також міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

5. Особливості визначення країни походження товарів, що ввозяться з територій спеціальних (вільних) економічних зон, розташованих на території України, встановлюються законом.

Статтю 37 виключено.

Стаття 38. Товари, повністю отримані в цій країні або на території

1. Товарами, повністю отриманими в цій країні або на території, вважаються:

1) мінеральні продукти, добуті з надр цієї країни або території, в її територіальних водах або на її морському дні;

2) продукти рослинного походження, вирощені або зібрані в цій країні або на території;

3) живі тварини, що народилися та вирощені в цій країні або на території;

4) продукти, отримані від живих тварин, вирощених у цій країні або на території;

5) продукти, отримані в результаті мисливства або рибальства в цій країні або на території;

6) продукти морського рибальського промислу та інші продукти, отримані судном, що зареєстроване в цій країні або на території та яке ходить під прапором цієї країни або території за межами територіальних вод будь-якої країни або території;

7) продукти, отримані або вироблені на борту переробного судна цієї країни або території виключно з продуктів, зазначеної в пункті 6 цієї частини, за умови, що таке переробне судно зареєстровано в цій країні або на території та ходить під її прапором;

8) продукти, отримані з морського дна або з морських надр за межами територіальних вод цієї країни або території, за умови, що ця країна або

територія має виключне право на розробку цього морського дна або цих морських надр;

9) брухт та відходи, отримані в результаті виробничих операцій з переробки в цій країні або на території, а також вироби, що були в ужитку, зібрані в цій країні або на території та придатні виключно для відновлення сировинних матеріалів;

10) електроенергія, отримана в цій країні або на території;

11) товари, отримані в цій країні або на території виключно з продуктів, зазначених в пунктах 1—10 цієї частини.

Стаття 39. Критерії достатньої переробки товару

1. Країною походження товару вважається країна або територія, в/на якій здійснено останні операції з переробки, що призвели до виробництва нового товару або представляють важливу стадію виробництва за умови виконання в цій країні або на території критеріїв достатньої переробки, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. До товарів, що не увійшли до переліку критеріїв достатньої переробки, зазначеного в частині першій цієї статті, для визначення країни походження товару застосовується пункт 2 частини другої статті 36 цього Кодексу.

Стаття 40. Виробничі та технологічні операції, які є економічно необґрунтованими

1. Виробничі та технологічні операції вважаються економічно необґрунтованими в цій країні або на території, якщо такі операції здійснено з метою ухилення від застосування заходів, зазначених у частині першій статті 36 цього Кодексу.

2. Незалежно від положень статті 39 цього Кодексу не відповідають критеріям достатньої переробки та вважаються економічно необґрунтованими для цілей отримання товаром статусу походження:

1) операції, пов'язані із забезпеченням збереження товарів у належному стані під час транспортування або зберігання (вентиляція, розділення, сушіння, видалення пошкоджених частин та подібні операції), або операції, що спрощують постачання чи транспортування;

2) прості операції з видалення пилу, просіювання, відбору або очищення, сортування, класифікації, упорядкування, підбору, прасування, різання;

3) зміна упаковки, роздрібнення та формування партій, прості операції з поміщення у пляшки, консервні банки, фляги, мішки (пакети), коробки,

ящики, фіксація на листах картону або на дошках і всі інші прості пакувальні операції;

4) формування товарів у набори або комплекти чи операції щодо підготовки товарів до продажу;

5) нанесення знаків, написів або інших подібних розпізнавальних знаків на товари чи їх упаковку;

6) просте складання частин продукту для отримання цілого продукту;

7) розбирання або зміна цільового використання продукту;

8) поєднання двох чи більше зазначених операцій.

3. Країна походження товару, в якій здійснені виробничі та технологічні операції вважаються економічно необґрунтованими, визначається:

1) на підставі додаткового правила до групи УКТЗЕД, встановленого для товарів, які увійшли до переліку критеріїв достатньої переробки, зазначеного в частині першій статті 39 цього Кодексу;

2) до товарів, що не увійшли до переліку критеріїв достатньої переробки, зазначеного в частині першій статті 39 цього Кодексу, за країною походження матеріалів з найбільшою вартістю.

Стаття 41. Визначення країни походження приладдя, запасних частин або інструментів

1. Приладдя, запасні частини або інструменти, які поставляються разом і є складовими частинами товарів, які класифікуються в розділах XVI, XVII і XVIII УКТЗЕД, вважаються такими, що походять з тієї самої країни або території, що і ці товари.

2. Основні запасні частини для використання з будь-якими товарами, які класифікуються в розділах XVI, XVII і XVIII УКТЗЕД та раніше випущені у вільний обіг, вважаються такими, що походять з тієї самої країни або території, що і такі товари, якщо включення основних запасних частин на виробничій стадії не змінює їх походження.

3. Для цілей частин першої та другої цієї статті основними запасними частинами вважаються частини, які є:

1) компонентами (складовими частинами), що забезпечують роботу частин машин, пристроїв, агрегатів або транспортних засобів, які випущені у вільний обіг чи раніше експортувалися; та

2) властивими для цих товарів; та

3) призначені для їх обслуговування та заміни ідентичних запасних частин таких товарів, які є пошкодженими або непридатними для обслуговування.

Стаття 42. Нейтральні елементи та упаковка

1. Для цілей визначення країни походження товару не береться до уваги походження таких елементів:

- 1) енергія та паливо;
- 2) устаткування та обладнання;
- 3) машини та інструменти;

4) матеріали, що не входять та не призначені для кінцевого складу товару.

2. У разі якщо відповідно до п'ятого основного правила інтерпретації УКТЗЕД пакувальні матеріали та контейнери під час класифікації розглядаються як частина товару, вони не враховуються під час визначення країни походження товару, крім випадків, коли критерій, встановлений для таких товарів у переліку критеріїв достатньої переробки, зазначений у частині першій статті 39 цього Кодексу, ґрунтується на відсотку доданої вартості.

Глава 7. Підтвердження країни походження товару

Стаття 43. Документи, що підтверджують країну походження товару

1. Документами, що підтверджують країну походження товару, є сертифікат про походження товару або засвідчена декларація про походження товару, або декларація про походження товару, або сертифікат про регіональне найменування товару.

Електронні документи про походження товару, створені або передані, або збережені та перетворені електронними засобами у візуальну форму, можуть використовуватися як і документи про походження товару на паперовому носії.

Якщо декларантом створюються ідентичні за документарною інформацією та реквізитами електронний документ про походження товару та документ на паперовому носії, кожен із цих документів є оригіналом і має однакову юридичну силу.

2. Країна походження товару заявляється (декларується) митному органу шляхом зазначення назви країни походження товару та відомостей про документи, що підтверджують походження товару, у митній декларації, крім випадків, коли обов'язкове подання оригіналу такого документа для цілей визначення країни походження товару передбачено законами України або міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

3. Сертифікат про походження товару — документ, який однозначно свідчить про країну походження товару і виданий компетентним органом

цієї країни або країни вивезення, якщо в країні вивезення сертифікат видається на підставі сертифіката, виданого компетентним органом у країні походження товару.

4. У разі втрати сертифіката приймається його офіційно завірений дублікат.

5. Засвідчена декларація про походження товару — декларація про походження товару, засвідчена державною організацією або компетентним органом, наділеним відповідними повноваженнями.

6. Декларація про походження товару — письмова заява про країну походження товару, зроблена у зв'язку із вивезенням товару виробником, продавцем, експортером (постачальником) або іншою компетентною особою на комерційному рахунку чи будь-якому іншому документі, що стосується товару.

7. Сертифікат про регіональне найменування товару — документ, який підтверджує, що товари відповідають визначенню, характерному для відповідного регіону країни, та який виданий компетентним органом відповідно до законодавства країни вивезення товару.

8. У разі коли в документах про походження товару є розбіжності у відомостях про країну походження товару або митним органом встановлено інші відомості про країну походження товару, ніж ті, що зазначені в документах, декларант або уповноважена ним особа має право надати митному органу для підтвердження відомостей про заявлену країну походження товару додаткові відомості.

9. Додатковими відомостями про країну походження товару є відомості, що містяться в товарних накладних, пакувальних листах, відвантажувальних специфікаціях, сертифікатах (відповідності, якості, фітосанітарних, ветеринарних тощо), митній декларації країни експорту, паспортах, технічній документації, висновках-експертизах відповідних органів, інших матеріалах, що можуть бути використані для підтвердження країни походження товару.

10. Документи, що підтверджують походження товару, зберігаються в порядку та протягом строків, визначених статтею 355 цього Кодексу.

Стаття 44. Порядок підтвердження країни походження товару

1. У разі переміщення товару через митний кордон України країна походження товару обов'язково заявляється (декларується) митному органу шляхом зазначення в митній декларації назви країни походження товару та відомостей про сертифікат про походження товару:

1) на товари походженням із країн, до яких застосовуються кількісні обмеження (квоти) або заходи, вжиті органами державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності в межах повноважень, визначених

законами України “Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту”, “Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту”, “Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну”, “Про зовнішньоекономічну діяльність”;

2) якщо митним органом встановлено, що товар походить із країни, товари якої заборонені до переміщення через митний кордон України згідно із законодавством України;

3) якщо для цілей визначення країни походження товару це передбачено законами України та міжнародними договорами України, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Документи, які підтверджують країну походження товару, не вимагаються в разі, якщо:

1) товари, що переміщуються через митний кордон України, не підлягають письмовому декларуванню відповідно до цього Кодексу;

2) товари ввозяться громадянами;

3) товари ввозяться на митну територію України в режимі тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування;

4) товари переміщуються митною територією України в режимі транзиту;

5) це передбачено міжнародними договорами, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України;

6) через митний кордон України переміщуються зразки флори, фауни, ґрунтів, каміння тощо для наукових досліджень, відібрані на об’єктах України, розташованих у полярних регіонах або на островах у нейтральних водах Світового океану, що знаходяться у сфері наукових інтересів України.

Стаття 45. Перевірка документів, що підтверджують країну походження товару після завершення митного оформлення

1. Перевірка документів, що підтверджують країну походження товару, зазначених у статті 43 цього Кодексу, здійснюється відповідно до цієї статті після завершення митного оформлення (подальша перевірка).

2. У разі виникнення сумнівів щодо дійсності документів про походження товару та/або правильності відомостей, що в них містяться, зокрема щодо відомостей про країну походження товару, митний орган може перевірити факт видачі сертифіката та/або його зміст на веб-порталі компетентного органу (організації), що видав сертифікат, у мережі Інтернет або звернутися до компетентного органу (організації) із запитом у паперовій або електронній формі про проведення перевірки автентичності

документа про походження товару та відповідності походження товару правилам походження, встановленим цим Кодексом.

3. Запит про проведення перевірки повинен містити виклад обставин, що дали підстави для сумнівів щодо достовірності задекларованої країни походження товару, посилання на правила щодо визначення походження товарів, що застосовуються в Україні, а також іншу необхідну інформацію.

4. До запиту додається оригінал документа, що підлягає перевірці, або його копія, а також у разі необхідності інші документи та відомості, що можуть сприяти проведенню перевірки.

5. Запит про проведення перевірки надсилається протягом 1 095 днів з дня подання документа про походження товару, крім випадків, коли така перевірка ініціюється у зв'язку з кримінальним провадженням.

Стаття 46. Видача сертифікатів про походження товару з України

1. У разі вивезення товарів з митної території України сертифікат про походження товару з України в тих випадках, коли він необхідний і це відображено в національних правилах країни ввезення чи передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, видається органом чи організацією, уповноваженими на це відповідно до закону, правил походження, встановлених цим Кодексом, або правил походження країни призначення товарів.

2. Органи чи організації, що видали сертифікат про походження товару з України, зобов'язані зберігати його паперову копію або електронний примірник та інші документи, на підставі яких засвідчено походження цього товару з України, не менше 1 095 днів від дня його видачі.

Стаття 47. Верифікація (перевірка достовірності) сертифікатів і декларацій про походження товару з України

1. Верифікація (перевірка достовірності) сертифікатів і декларацій про походження товару з України проводиться митними органами в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Органи та/чи організації, уповноважені видавати сертифікати про походження товару з України, або підприємства-виробники, та/або експортери товару, якими оформлено декларації про походження товару з України, зобов'язані за запитом митних органів безоплатно надавати їм інформацію, пов'язану з видачею сертифікатів або оформленням декларацій і необхідну для проведення їх верифікації.

3. З метою встановлення достовірності даних, зазначених у сертифікаті і декларації про походження товару з України, митні органи можуть затребувати та отримувати у підприємств-виробників та/або експортерів товару, якими одержано від уповноваженого органу сертифікат про походження товару з України або оформлено декларацію про походження товару з України, документацію, необхідну для перевірки даних, зазначених у такому сертифікаті або декларації, а також здійснювати в порядку, встановленому законом, безпосередньо на підприємствах перевірку виробництва товару та первинної документації, пов'язаної з таким виробництвом.

4. З метою встановлення достовірності даних, зазначених у сертифікаті і декларації про походження товару з України, митні органи можуть у порядку, встановленому цим Кодексом, проводити дослідження (аналіз, експертизу) проб (зразків) такого товару.

Стаття 48. Підстави для відмови у випуску товару

1. Митний орган відмовляє у випуску товару, якщо цей товар походить з країни, товари якої заборонені до переміщення через митний кордон України згідно із законодавством України.

2. Товари, походження яких достовірно не встановлено, випускаються митним органом у вільний обіг на митній території України за умови сплати ввізного мита за повними ставками Митного тарифу України.

3. У разі неможливості достовірно встановити країну походження товарів, щодо яких застосовуються особливі види мита (антидемпінгове, компенсаційне, спеціальне або додатковий імпорتنний збір), такі товари випускаються у вільний обіг на митній території України за умови сплати особливих видів мита.

4. До товарів застосовується (відновлюється) режим найбільшого сприяння за умови одержання митним органом не пізніше ніж через 1 095 днів від дня здійснення митного оформлення цих товарів належним чином оформленого відповідного документа про їх походження.».

2) Підпункт «в» пункту 5 частини восьмої статті 257 глави 40 розділу VIII викласти у новій редакції:

«в) торговельна марка або відсутність у товарів торговельної марки (у разі наявності у товарів більше однієї торговельної марки повинні бути зазначені відомості про всі торговельні марки таких товарів) та виробник товарів (за наявності у товаросупровідних та комерційних документах);».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через 45 днів з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

[illegible]

Апарат Верховної Ради України
№ 241д9/1-2021/130115 від 15.04.2021

